

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendőek.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyomda-
jában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelenik minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A szerb nemzeti egyházi kongresszus.

II.

mellett, hogy kinyilvánítottuk azt, hogy a szerbség, nagyobb, higgadtabb része mindinkább kezdi azt a politikát követni, mely érdekeiknek is megfelel, annak kijelentésével, hogy a régi gyűlölködés, ellenségeskedés már jobbára megszűnt: nem mellőzhetjük azon körülményeket sem, a melyek, habár úgy hisszük döntők nem is lesznek, de melyek mindazonáltal a jelen esetben a szerb kongresszus előestéjén figyelmen kívül nem hagyhatók.

Nem tartjuk feleslegesnek ez irányban való részletes megbeszélést már előre is, s azért méltán óhajtandó, hogy e tárgyhoz minél többen hozzájáruljanak s így nem ugyan a magyar állam álláspontja a kongresszussal szemben, mert ez tiszta s határozott, hanem az általános eszméiről tisztázódjék.

A magyar állam álláspontja: teljesen szabad kezet engedni — a törvény korlátain belül — addig, míg azon ügyek komoly tárgyalásával foglalkoznak, mely autonómiájuk körébe tartozik, erélyes fellépés akkor, ha a kongresszus az állammal bármiképp összeütközésbe jön.

Itt engedékenységről szó nem lehet s mind akkor, ha a gyűlés szem előtt téveszti célját, s kötelességeit, a királyi biztos fog a magyar állam tekintélyéhez méltóan intézkedni.

Mi ettől, illetve ilyenek bekövetkezésétől nem félünk, mert hisszük, hogy a többség nem fog arra okot szolgáltatni, de bekövetkezhetik az eset, hogy esetleg az izgató s magát radikálisnak nevező kisebbség okot szolgáltat ilyenre.

Nem tehető fel, hogy az ilyes ultra eszmék komoly meggyőződésből erednek, mint inkább lángjai egy talán nemsokára kialvó s eddig csak kárt hozó tűznek.

Korán sem akarjuk senki meggyőződését sérteni, de a kiknek fejében még most is om-ladina-fele álmok vannak, azok elve nélkülői azt az alapot, a melyen Magyarországgal meg-férhetnek.

Az igaz, hogy ők azt nem bánnák, ha meg nem férhetnének, de éppen ez az a pont, a melyben a magyar állam azt mondja, hogy: kell.

Szükségtelen talán bővebb indokolását adni annak, hogy azokat az eszméket hirdetni, melyek a magyar állameszme ellen vannak intézve, nem lehet hasznosító senkire s így nem a szerbekre se, magva ez a békés egyetértés helyett a viszálykodásnak, mely eredményeiben csak rájuk lehet káros.

Ma már más idöket élünk, mint régen. Vagy békésen munkálkodva a magyar állam polgárainak vallani magukat, vagy pedig viselni a következményeket.

Vagy barátság, vagy nem kétes kimenetelű viszály.

Oszintén szólva, nem tektetünk nagy súlyt a radikálisok szenvedélyeskedéseire, bizton hisszük, hogy a higgadt szerb intelligenciában nem fognak eszmék alkalmas talajra találni, s ezért csak a radikálisoknak megszívlelésre hoztuk fel a fennebbieket.

A szerb többség, az intelligencia már választott a barátság s viszály között, sőt a viszony már lassan-lassan bensővé is fog válni, de megfontolva a taglalt kérdést, el nem lehet mulasztani rámutatni ama következményekre, melyek a radikálisok izgatásaiból eredhetnek.

Ismételjük, mindennek dacára nem tulajdonítanánk súlyt a radikálisoknak, ha: nem jelenne meg a kongresszuson a szerb nép 75 választottja is.

Határozottan helyes az, hogy a választás be van hozva, had folyjon be maga a nép közvetve a szerb autonómiába, gyakorolja a választást saját belátása szerint, nyilvánítsa így véleményét, tudjuk meg, mit akar a nép. Ed-dig az érem egyik oldala.

A másik és pedig veszedelmes az, hogy a mily jó és üdvös a nép valódi, tiszta szándékát megtudni, ép oly nehéz ezt kipuhatolni.

Mert ha a nép valódi szándékának a választásnál nyilvánuló akarat elhatározást vesszük, úgy rögtön beláthatjuk, mily tág tere nyílik itt a radikálisoknak a nép szenvedélyeinek felkorbácsolása s mézes ígéretek által akaratának félrevezetése.

Nagyon óvatosan kell a népre hivatkozni, mert az bizony nem igen bír a politikai érettség azon fokával, hogy akaratában egy szebb, jobb jövő kecsegtetése által el nem tántoríthatatnék.

Különösen a jelen esetben határozottan, minden azoktól függ, kik a választásba be fognak folyni, t. i. az azt vezetőktől s itt valószínűleg egy izgató többet fog elérhetni, mint tiz komoly, megfontolt szónoklat.

Ezért szólnunk másodsorban a néphez is, hogy használja fel az alkalmat s azt a hatalmat, mely kezében van, ne engedje oly célokra fordítani, melyekből utójjá is neki lesz kára, ne engedje azt, hogy vele játszanak, mint egy bábuval.

Itt van tehát az a pont, melyért felünk a radikálisoktól, már t. i. felünk a saját érdekekben is.

S mivel ők bizonytalán e téren fognak a legerősebben működni, mivel ők így fognak iparkodni hatalomra szert tenni: a higgadt szerb többségnek, illetve intelligenciának kell az ügyet kezébe venni s a választásoknál a népet felvilágosítani, mi az ábránd, mi a való, mi érhető el, mi nem, s mindennek felett pedig oda kell hatni az intelligenciának, hogy a nép megértse, miszerint a saját s az egész szerbségnek érdeke azt kívánja, hogy az az alap, melyen jelenleg békésen működünk, ne csak tentartassék, hanem mind jobban megszilárdíttassék.

Minden körülmények között előrelátóknak kell lennünk, nehogy ez a kongresszus is az előzők sorsára jusson. S már ez a tény is sarkall arra, hogy a kongresszus üdvös működése érdekében lehetőleg tisztázzuk az eszméket.

Igen kívánatos, hogy nézeteltérések, — már természetesen azok, melyek számba jöhetnek — kiegyenlítettessenek, hogy így a kongresszusnak legyen is eredménye.

S most nem lesz érdektelen röviden azon ellenvetéseket is érinteni, melyek Angyelic patriarcha megválasztására s működésére vonatkoznak.

Az igaz, hogy azelőtt Polih és Miletics uraknak meglehetősen szabad volt a vásár, ami azonban mind csak magának a szerb autonómiának volt hátrányára.

Mennél jobban lazítani a kapcsolatot Magyarországhoz, kivetkőztetni az autonómiát egészen az egyházi jellegből, s a kongresszusból nemzetiségi parlamentet csinálni: ez volt a jelszó. — Ily körülmények közt került a patriarchai székre Angyelic German, a józan s határozott főpap, a magyar állam híve s a szerb érdekek hatalmas támasza, kinek elve hierarchiai alapra fektetni az autonómiát s ezért az bizonyos, hogy jó lesz a radikálisoknak óvatosan eljárni, mert, ha nem akarják, hogy a világi elem lassan-lassan tért vesszen az autonómiát illetőleg:

ugy nyugodtan kell magukat viselniök; ha zavart csinálnak, úgy ne reménykedjenek, hogy egyhamar összehívassék a kongresszus s ekkor Angyelic malmára hajtják a vizet. Az ő állását személyeskedéseik megingatni nem fogja. Saját érdekükben kell, hogy magukat békésen viseljék.

Beszélnek folyton »kinevezett patriarcháról«, mindig azt vágják Angyelic szemébe.

De ugyan mit értenek az alatt?

Hát biz ők azt értik kinevezés alatt, hogy a magyar király alkotmányos jogát, mely azonban másrészt erkölcsi kötelesség, akkép gyakorolta, hogy megtagadta a megerősítést mindazoktól, kik a magyar állam nem oly kipróbált hívei mint az, aki kineveztetett.

Ő Felsége joga törvényeken alapszik. A ius reiectionis világosan el van ismerve s így csakugyan sok elfogultság kell ahhoz, »kinevezett patriarcháról« beszélni, mikor mindazon formák s kellékek, melyek egy törvényes patriarcha megerősítésére vonatkoznak, szigoruan megtartottak.

Ő Felsége megerősítheti vagy azt megtagadhatja s mindaddig, míg a magyar király a választott patriarchát meg nem erősíti, s mindannyiszor, valahányszor meg nem erősíti, a szerbeknek patriarchájuk nincs.

Míg törvényes alapon állunk, addig senkinek semmi szava sem lehet, míg a magyar állam a törvény intencióihoz alkalmazkodik — s alkalmazkodni fog is mindig — addig fikció »kinevezett patriarcháról« beszélni.

Angyelic a szerbek törvényes metropolitája.

Ép azért felette csudáljuk, hogy dacára a kérdés világos voltának, akadnak, kik abban örömeiket találják, hogy ezt elferdítik. Pedig ha a radikálisok lapját a Zasztavát olvassuk, hát minden számban megtalálhatjuk azt, hogy »majd reszkedni fog a »kinevezett patriarcha«, ha a szerbséggel szembe fogja magát találni«. Mi úgy hisszük, hogy nem fog reszkedni.

Legutóbb rémitően felbőszültek az ultrák Angyelicnak a Cyrill és Method ünnepkor kiadott rendeletéért. — Itt közöljük még egyszer magát a rendeletet, mely azonfelül, hogy törvényes alapon áll, világos s ugyszólván nyájas hangon van írva, s mely szószerint így hangzik:

„Ez ünnepély elrendelése nem tartozik az egyes püspökökre, hanem a zsinatra. Oroszországban a Method-ünnepet nem a püspökök rendelték el, hanem az orosz zsinat, de ennek határozata más országok zsinataira nézve nem kötelező. Különbön az 1799. július 16-iki deklarátorium, mely egyedül érvényes a magyar korona területén élő szerbekre nézve, felsorolja mindazon napokat, melyek egyházi ünnepeknek tekintendők.“

Hogy miért lehet ezért felbőszülni, azt nem értjük, ha csak fel nem tesszük azt, hogy ez uraknak elveiben valami panszláv szag érezhető.

Mindezek után elmondhatjuk azt: hogy a szerbség józan többsége már megválasztotta magának a helyes utat, irányt s ellent fog állni — s ugyhiszük győzedelmeskedni is — a radikálisok izgágáskodásainak.

Különösen újból kifejezzük abbeli alapos reményünket, hogy a zombori szerbek mint eddig, úgy ezután is korrektül fogják magukat viselni.

Hogy működésüket a haza s saját specia-lis érdekükben teljes siker koronázza: azt kívánjuk.
B. E.

A selymeszet érdekében.

A selyemtenyésztésnek hazánkban minél nagyobb mérvben való meghonosítása céljából igen gyakori és szép kormányrendeletek jelennek meg.

Nem céloz itt azt fejtegetni, vajjon a selyemtenyésztésnek mily hasznai nyilvánultak eddig is és milyenek fognak a jövőben nyilvánulni, itt csak a visszaéléseket szándékozom röviden lelemlíteni, melyeket naponkint hallani alkalmam van, ugyanis:

Kormányrendeletek kimondják azt, hogy az utca-
katonák útelve levő szederfák nem az illető háztulajdo-
nosok, hanem a község tulajdonát képezvén, minden
háztulajdonos köteles megtérni azt, hogy a szederfa
leveleit selyemtenyészési célokra bárki is felhasznál-
hassa. Ez ugyan kissé gondolkodásra is ad alkalmat,
de tekintetbe véve azt, hogy törvénytörő kormány-
rendeletek parancsolják: hogy a selyemtenyészéssel
való foglalkozás leginkább azt az időt veszi igénybe,
mikor a nép még mezei munkával annyira elfoglalva
nem lévén, szép mellékterület forrásává válik s ez így
az egyesek, mint a község érdekét hathatóan előmoz-
dítja, háztulajdonosaink megnyugszanak a rendeletben
és békésen türik a szederfák levelei szedését. De mi-
kor azt tapasztalják, még pedig igen gyakran, hogy
a levélszedők nyert jogaikkal visszaélve, a fákat nem
csak hogy leveleiktől teljesen megfosztják, hanem a
fiatal hajtásokat letörlik, sőt legújában nagyobb ké-
nyelem tekintetéből hernyózó ollóval egyszerűen le-
vagdallják, ezt habár eltűri is a lakosság, de minden-
esetre nem a legjobb kedvvel és lelkesedéssel.

A fáknak nemcsak az a hivatása, hogy a selyem-
bogár termelés eszközeül felhasználhassanak, hanem az
utca csinosítása, jó levegő előidézése, tehát az a köz-
egészségi viszonyok jó karbantartása és végre még a
netáni tűz tovaruházásának meggátolása.

Hogy ez utóbbi célokra hogy felel meg a le-
velektől, új hajtásaitól megfosztott fa, de idővel hogy
fog az ilyen fa selyemtenyészési célokra is használ-
tanni, ez olyan kérdés, a melyre messze keleten, Azsiá-
ban, a selyembogár ősi fészkeiben megfélelni talán tud-
nának, de nálunk még nem.

Mily jól néz ki azon fa, melynek nemcsak hogy le-
vele nincs, fiatal hajtásai hiányoznak, sőt a lelkiismeret-
retlen levélszedési mód folytán még a héja is számtal-
an helyen lehorzsolva, leszakítva van, azt vidékünk
elégé tapasztalhatni; mert nem hogy a levelek,
hanem megfogják a fiatal ágat két marok közé s úgy
húzzák le minden levelét, miközben hajtás, egy-egy
darab fahéj is áldozatul esik. Ily eljárás mellett az-
után nem csoda, hogy egyesek a leveleknek ily mó-
don való szedését meggátolni igyekeznek. Utóbbiak
azonban tudva azt, hogy levelet szedniük szabad, azon-
nal a hatósághoz mennek panasza, természetesen, a se-
lyemtenyészés nagy fontosságát hangsúlyozván, mire
is a hatóság a fenálló szigorú rendelkezések értelmében
intézkedik is, a levélszedők természetesen fel nem em-
lítették az okot, a miért nem engedték meg nekik a
szedést.

Mi az ilyen visszaélésnek már eddig is az ered-
ménye? az, hogy a háztulajdonosok apródnoként ki-
vagdallják a fákat, de hogy ismét szederfát ültessenek,
attól ugyan elment a kedvük. Már most, ha eddig sem
kinálkozott fölösleges táplálék a selyembogarak szá-
mára, ezentúl majd még kevesebb lesz, s így a selyem-
tenyészés érdek-nemcsak hogy előmozdítva nem lesz,
hanem inkább hanyatlani fog.

Más mód volna tehát alkalmazandó, ha a szép
cél elérni akarjuk.

El nem mulasztom itt még felemlíteni a követ-
kezőket:

Számtalanszor hallunk panaszkokat a miatt, hogy
ugy a fővárosban, mint a vidéken is, nem magyar
nyelven irt firmákat, hirdetések láthatni. Ez privát
dolog, ezt orvosolni parancsal nem, csakis magya-
rázat és szép szóval való meggyőzés által lehet.

De hogy Magyarországon, Bács-Bodrogh me-
gyében hivatalos nyelvéül a németet használja, még
pedig: „Kön. ung. Seiden-Zucht Inspektor“ cím-
elű, egy nyugalmazott kapitány, a ki a fenti
német szavakkal jelezni óhajtja, hogy ő magyar
királyi selyemtenyészési felügyelő, ez talán még
sincs egészen a rendjén. Ha már az illető magyar
hivatalnok egy szót sem tudna is magyarul, akkor
tartson magának valakit, a ki a magyar hatóság-
hoz intézett jelentését magyar nyelven szerkeszteni képes.
Hogy érintkeznek az ilyen hivatalnok a magyaron ki-
vül más nyelvet nem beszélő emberekkel? nem tudom.
Elég ebből ennyi.

Tiszapart, 1885. évi június havában. *

Hírek.

A m. kir. igazságügyminiszter Kamarás Imre
szabadkai kir. közjegyző helyettesét Bács-Almásra kir.
közjegyzővé nevezte ki.

Az igazságügyminiszter ő nagyméltósága
Aradszky György zombori trvszégi díjnyokot az apa-
tini járásbíróhoz irnokká nevezte ki.

A főispán úr öméltsága Dekker Pál végzett
jogászt és sz. á. m. kir. honvédhadnagyot közg. gye-
kornokká nevezte ki.

A szabadkai kir. trvszék elnöke Váli Emil, a
végzett joghallgatót, az ottani sörvénytörésnél díjaz-
joggyakornoknak nevezte ki.

A szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság Feren-
cy János n. becskeréki m. kir. IV. oszt. adótitkár
III. oszt. adóellenőrré a szabadkai m. kir. adóhivatal-
hoz kinevezte.

A közmunka és közlekedésügyi m. kir. mi-
niszterium 1885. évi ápril 21. é. n. 8082. sz. a. kelt ren-
delet. Egyházi hivatalok miniszteri rendelettel kine-
vezett anyakönyvez-tők portómentessége anyakönyvi
ügyekben. Az 1865. évi portómentességi szabályzat
II. cikkének 8. pontja szerint (Postai tarifák 18. §.
B. 8. pont) a törvényesen elismert vallásfelekezettek
egyházi hivatalainak hivatalos ügyben egymás közt
s töltetlenül portómentes hatóságokkal, közegekkel s
testületekkel váltott levelezése portómentes. Kételyek
szétosztása végett figyelmeztetnek a postahivatalok,
hogy az említett ügyekben az anyakönyvek vezetése-
ből eredő ügyek egyáltalán, tehát nem csak az idézett
határozatban példaképpen felemlített házassági, hanem
a születési s halálzási esetekre vonatkozó ügyek is
tartoznak. Az egyes, helyenkint egyik-másik bitfele-
kezeti hitközség részére, a vallás- és közoktatásügyi
miniszterium által kinevezett anyakönyvez-tőknek az
ilyen ügyekben az illető egyházi hivatalok helyett
egymás közt egyházi hivatalokkal s feltétlenül portó-
mentes hatóságokkal, közegekkel s testületekkel váltott le-
velezése szintén portómentesen közlendő, ha az egyéb

ként a portómentes levelezésekre előírt külső kellé-
kekkel bír. Portómentességi záradékként az egyházi
hivatalok s anyakönyvez-tők az illető portómentes
leveleiket a borítékra a szavakkal: „Anyakönyvi ügy-
ben portómentes“ tartoznak ellátni. Az ajánlási díj
alól ezen levelek nincsenek felmentve. Budapest, a
miniszter helyett: Baross s. k.

A vízépítési kiránduláson résztvevő műgye-
temi hallgatók Klim tanár vezetése alatt 16. án reg-
gel érkeztek Bezdánba, hol Heinz Bertalan főmérnök
fogadta őket A Ferenc József kamarai zsilip és a
tápaszatorna épületében lévő zsilipének megsemmisülése
után, az Adelina gázöszön, melyet a csatornatársulat
utóajtott a kirándulók rendelkezésére, folytatták ut-
jokat a csatornán, mindenütt lekötözött előzetekénység-
gel és a legmagyarabb vendégzeretettel találkoztak.
Míndezért a köszönet főleg Heinz főmérnököt, és Vojta
mérnököt illeti. 17. én a kis-stápar-újvidéki csatorna
volt a tanulmányozás tárgya: Pékla pusztán, Szent-
pály intéző ur szives kalauzálása mellett a rizsöntöző
telepet tekintették meg a hallgatók. A kedélyes villás
reggeli után újból hajóra szállván utasaink, 11 óra-
kor érkeztek meg Újvidékre, honnan vasuton folytat-
ták utjokat.

A szabadkai tornaegylet Palicsra 1885. évi
augusztus hó 2-án megtartandó országos torna és ath-
letikai viadalk sorozata a következő: Délelőtt a nyílt
versenypályán. I. Bajnoki célverseny. Második vetél-
kedés a „bajnok“ címért. Nyílt verseny. — Távol-
ság 15 km. Védő: Balogh Dezső, a B. K. E. tagja. II.
Akadály-vasparipa verseny. Nyitva minden magyar és
osztrák velociped-egylet műkedvelő tagjai számára.
Táv. 15 km. Palicsról Szabadkára és Palicsra vissza.
Akadály 5 km. homokos talaj. III. Bajnoki távúzás.
Második vetélkedés a „bajnok“ címért. Védő: Vermes
Nándor. A bajnokjelöltség feltétele, hogy győztes a
kitűzött távolságot 1 óra 25 perccel belül tegye meg.
Nyílt verseny. Távol-
ság 3 km., az úszópálya ötször
körül. IV. Akadály-úzás. Nyílt verseny. Távol-
ság 500 m. 5 akadályval. V. Nemzetközi gyorsúzás. Tá-
vol-
ság 100 méter, mely távol-
ság 1 perc 35 mperccel
belül teendő meg. VI. Evező-
verseny. Tá-
v. 500 m.
Négy egyes evezős bel-
vagy külvillás hajók szá-
mára kormányossal. —
Délután a zárt versenypályán. VII.
Bajnoki akadály-
verseny. Harmadik
vetélkedés a „baj-
nok“ címért. A bajnok-
jelöltség feltétele, hogy győztes
a kitűzött távolságot 3 perc 20 mperccel belül tegye
meg. Zártverseny. Tá-
v. 1000 m. 8 egy méter magas
akadályval. Védő: Wenzel Lajos. VIII. Súlydobás
magasba. Nyílt verseny. Súly 17.5 kgr. Minden ver-
senyzőnek minden magasságnál egy javító dobás en-
gedtetik meg. IX. Növendékek sikversenye. Távol-
ság 913 méter X. Nemzetközi sikverseny. Tá-
v. 1609 m.
(egy angol mértföld). A kitűzött tá-
volság 4 p. 15 mp.
alatt teendő meg. XI. Bajnoki kard-
vívás. Második
vetélkedés a „bajnok“ címért. Védő: Csernovics Agenor.
XII. Vasparipa-
verseny. Nyílt verseny. Tá-
vol-
ság 100 m. XIII. Viadori
ugró versenyek. Második
küzdelem a „viador“ címért.
Nyílt verseny. Tá-
vol-
ság és rúd-
ugrás. Győztes az, ki legalább két
ugró-versenyben a leg-
jobb eredményt éri el. Viador: Vermes Nándor.
XIV. A Viadori korlát és nyújtó
versenytornázás. Második
küzdelem a „viador“ címért.
Nyílt verseny, Viador: Moser György. B) Szabad
tornázás. Résztvehet minden magyar
testgyakorló- és sportegylet tagja.
XV. Műgyakorlatok a vasparipán.
Nyílt verseny. XVI. Gyaloglás.
(Walking) Nyílt verseny. Tá-
vol-
ság 6000 méter. XVII. Birkózás.
Nyílt verseny. XVIII. Víz-
gázverseny. Futás sík pályán.
Távolság 913 méter. —
Általános szabályok. A bajnoki és
viadori versenyekben csak testgyakorló-
és sportegylet műkedvelő tag-
jai, a zárt versenyekben pedig csak
a szabadkai tornaegylet tagjai
vehetnek részt. A versenyeknél —
ki-
véve az evező-versenyt, hol a tét,
minden bajtöltő 1 drb. cs. kir. arany —
tét nincsen, bánat 3 fit. Neve-
zési határidő: 1885. június 25. ike
esti 8 óra. A nevezések a kitűzött
határidőben írásban és zárt boríték-
ban a „Szabadkai torna egylet“
titkárságához Szabadkára
intézendők.

Dal- és táncestély. — A zombori kaszinó
egyleti dalárda 1885-ik évi június hó 30-ikán a
zombori polgári kaszinó-egylet helyiségében ez évi
második alapszabályszerű dal- és táncestélyét rendezi,
melyre a n. é. közönséget tiszteletteljesen meghívja.
Műsor: 1. „Édes hazám...“ Férlikar Huber Károly-
tól. 2. „A vándor.“ Magándal Schubert F.-tól. Zongorakísé-
ret mellett előadja Tessényi Vilma k. a. 3. „Egyveleg“
Erkel F. „Hunyadi László“ c. dalmivé-
ből. Zongorán játsza Blumenthal Gusztáv ur. 4. „Tün-
dérálom.“ Keringő, énekhangra zongorakísérettel Vág-
völgyi Bélától. Előadja Lovich Aranka k. a. 5. „Mig-
non.“ Dal, négy vegyes hangra Beethoven L.-tól. Elő-
adják: Lovich Aranka s Tessényi Vilma urhölgyek és
Staudacher József meg Valter Nándor urak. 6. „Hó-
felkókkal...“ Férlikarra szerző Bergmann Agoston
ur. — Lovich Aranka és Tessényi Vilma urhölgyek, egy
Blumenthal Gusztáv ur a dalárda iránti szíves-
ségeből működnek közre. A tánc alatt Herczenberger Sándor
zenekara játszik. Belépőjegyek 1 frtjával Falcione
Gusztáv ur, valamint Hrabovszky és Sztrilich urak
kereskedéseiben előre is válthatók. A t. pártoló tagok
a tagsági jegy 2 ik szelvényeért rántetés nélkül vál-
thatnak jegyet. Kezdeté 8 órakor.

Gyászhir. Szentiványi Jóó Nándorné szül.
Markovits Antonia folyó hó 18-án Szabadkán elhunyt.
Béke poraira!

Az orsz. régészeti kongresszus augusztus
10-13-án fog megtartatni. Résztvételi bejelentések
július 1-ig a titkárságnál eszközözendők.

A publikum s a budapesti vendéglősök kö-
zötti harc az elsőnek győzelmével végződött. A kiál-
lási bizottság ugyanis Zichy Jenő gróf elnöklete
alatt, a vendéglősök abbéli kérelmét, hogy a kiállítás
8 órakor bezárassék vagy hogy legalább is zene ne
működhessék azon túl, mellőzte. — Az igaz, hogy
fűrészen gondolkozhatnak azok a t. vendéglős urak,
kik a közönségnek azt akarják megszabni, hogy mi-
kor és hol étkézzék s hallgasson zenét. — Szükséges-
nek tartottuk ezt megemlíteni, mert az ügy bennün-
ket is buzgól érdekel.

Buzogány József 2430 frtra becsült ingósa-
gai június hó 27-én Petrovosszellón (Ó-Becse) elárve-
retetnek.

A megyei közgyámok figyelmébe. A megyei
alispán úr 4835. sz. alatt Brodt Lajos Szeghegy köz-
ségi illetőségű kiskorú örökösnek folyamodványát,
mely szerint Szeghegy községében fekvő, a községi
közgyám mulasztása folytán tűzkar ellen nem b'zto-
sított és leégett háza utáni kártérítést kéri, további
intézkedés végett megküldi. 3014/árv. sz. 1885. A
megyei árvapöntári hivatalnak ad 132. számú jelen-
tése Brodt Jakab volt szeghegyi örökösnek lakházá-
nak tűzkar elleni biztosítása körül követelt eljárás
iránt — Mintán Niedán Jakab Szeghegy községben
1881. évben volt közgyám, a helyett, hogy néhai
Brodt Jakab után maradt a szeghegyi 182. számú
lakházát az „Első általános biztosító társulatnál“ az
előírt tűzkar ellen 1881. évben 6 évre biztosította
volna, 1000 frtnyi értékben csak 3 évre eszközölte,
mely idő leteltével a biztosítatlanul maradt lakházak
1884. november 2-án történt leégése következtében
kiskorú Brodt Lajos örökös ezen mulasztás által je-
lentékenyen megkárosított; hasonlóan mulasztást
követett el Gerber Ferenc 1884. évből közgyám, mint
a ki elődjétől a biztosítási okmányt átvevén, abból
meggyőződést szerzethetett, hogy a 3 évi biztosítási
idő lejárván s így annak megújítását eszközölni tar-
tozott volna, azonban nem tette. Minthogy törvényünk
szerint a községi közgyámok, a gyám és gondnoki
teendőket hivatalból teljesíteni kötelesek, a mulasztá-
sokból eredő károkat pedig felelősek, így a jelen
esetben is a felelőség őket terheli, ebből folyólag kis-
korú Brodt Lajos kártérítése. Nieder Jakab és Ger-
ber Ferenc közgyámok ellenében kimondatik; ennél
fogva az iratok kiadása mellett utasítatik a topolyai
járású szolgabíró úr, hogy a tűz által okozott kárt
szakértőkkel becsültesse fel és a kár erejéig a fentebb
nevezett közgyámok ingó vagyonára a biztosítási
végrehajtást nyomban eszközölje és a felveendő jegy-
zőkönyveket a közlemények kaposában 15 nap alatt
terjessze be, ugyan akkor a közgyámok nevével elő-
forduló ingatlan telekönyvi számain közölje. Zom-
biban, Bács-Bodrogh megye árvaszékének 1885. évi ju-
nius hó 6-án tartott üléséből. Zákó s. k., elnök.

Cégbejegyzés. Weisz Salamon vegyeskeres-
kedő Plávnán.

A paradicsomalma mint a kolera ellenszere.
Az „A. M. J.“ szerint az orvosok nagyrésze fontos
szerepet tulajdonítanak a paradicsomalmának (lyco-
persicum esculentum) azt állítván róla, hogy járvá-
nyok, különösen pedig a kolera ellen hatékony szerül
lehet használni. Ezt az állítást különben nálunk is
nem egy kertész és növénykedvelő igazolta már, bi-
zonyítva, hogy a paradicsomalma-növény különféle
élsődiak által okozott betegségek gyógyítását hatha-
tósan elősegíti. A paradicsomalma hatását, melyet
az alsóbbrendű organizmusokra gyakorol, az idézett
lap a paradicsomalmában tartalmazott és számtalan
vegybontás által konstatált kényszerítő tulajdoni-
ja. A nevezett lapban több orvosi most azt igyekezik
bizonyítani, hogy a paradicsomalma ragályos beteg-
ségek ellen embereknél is hasonló jó szolgálatakat te-
het. Kitérletek szerint különösen a hasmenés ellen
hathatós szer a paradicsomalma s az orvosok egyike
ama reményét is fejezi ki, hogy a paradicsomalmában
hatású koleraellenes szer sikerült neki felfedezni.
E növény nagy elterjedtségénél fogva most nyilván-
alkalom az állítások bebizonyítására. e-s.

A tejjgazdasági termékek kiállítása szeptem-
ber 5-10. én fog megtartatni Budapesten. Bejelenté-
sek Egan Ede felügyelőnél eszközölhetők. (II. ker.,
láncid-utca 1. sz.)

A külai kir. járásbíró fogházánál az átal-
kítási munkálatokra f. év június hó 28-án írásbeli
ajánlatokkal egybekapcsolott nyilvános árlejtés fog tar-
tatni. Az árlejtési feltételek, valamint a költségvetési
előirányzat a zombori kir. ügyészégnél, egy a külai
kir. járásbírósnál a hivatalos órák alatt betekinthető.

Csőd. Rothmüller Adolf külai lakos ellen csőd
van hirdetve. Bejelent. július 27-ig. Csődbiztos; Jo-
annovits Döme kir. törvényszéki bíró, tömeggondnok:
Diener János ügyvéd.

Mint a bécsi Kreditoren-Verein jelenti: Ro-
senfeld Hermann ruhakereskedő Topolyán fizetékép-
telen lőn.

Az érettségi vizsgálatok eredménye. Jelent-
kezett 17, érettnak nyilvánított 10, visszalépett 2;
kitüntetéssel érettnak nyilvánított: Longauer Fe-
renc és Schreiber Lipót.

Vásárok a megyében július hóban: Baján
22-ikét megelőző vasárnap. — Bezdánban 16-án —
Ó-Becsen 5-ikét megelőző vasárnap. — Pivnicán 1-én.
— Szt. Tamás 26-án. — Topolyán 13-ikát megelőző
vasárnapon.

Springer Lajos titeli ügyvéd a pancesvai
ügyvédi kamara lajstromába felvétellett.

A postahajók menetrendje 1885. évi márci-
us hó 15-től kezdve további intézkedésig. Feltéle:
Bezdánból Budapestre és Bécsbe: naponta 9 órakor
este. Első menet március hó 17-én Lefelé: Bezdánból
Újvidékre: naponta 9 órakor reggel. Bezdánból Zi-
mony-Nándorféhvárra: kedden, szerdán, pénteken és
vasárnapon 9 órakor reggel. Bezdánból Orsova-Ga-
lacig: szerdán, pénteken és vasárnapon 9 órakor reg-
gel. Bezdánból Títel Szegedre: szerdán és vasárnapon
9 órakor reggel. Bezdán, 1885. évi márc. 12-én. Az
ügynökség.

A közmunka- és közlekedésügyi miniszter a
következő rendeletet bocsátotta ki a postaszolgálatnak
vasárnapon való korlátozása tárgyában.
„Hogy a postahivatalbeliek vasárnapon lehetőleg
munkaszünetben részesüljenek, f. évi július hó 1-től
kezdve a kir. stabil postahivatalok szolgálata vasár-
napokon a szolgálati és helyi viszonyokhoz képest a
következő módokat szerint korlátozandó:
1. A hivatalos órák a hétköznapiaknak legfeljebb
felét tegyék s a posták érkezése s indítására való te-
kintettel szabassanak meg.
A hivatali főnökök a szolgálatot akképp osszák
be, hogy a közegek felváltva részesülhessenek a va-
sárnapi munkaszünetben.
2. A postai küldeményeknek elismervény mellett
való felvétele rendszerint délelőtt és csak kivételesen
— ha a posták este vagy reggel indulnak — bizonyos
korlátozott időtartam alatt délután is eszközöltessek.

A f. hó 20-án megtartott altiszti erdei mulatság fényesen sikerült. Az a kedélyes vidámság s jókedv mely az egész társaságon előmúlt csak fokozódott, a rendezőség szívesége s előzetkenysége által. A mulatság kiválóan kirivadtig folyt.

Saly Antal bajai ill. okl. gyógyszerész megvette a helybeli Michelsz féle gyógytárt 20.000 ftrért.

Kisbisztricei és bedvecei Medvetszky Ede kiállítási gépészmérnök eljegyezte a városunkban oly előnyösen ismert bájos és kitűnő műveltségű Lovászi Aranka k. a. t.

Bajnai Vojnits Zsigmond bajai birtokán elhunyt. Béke poraira.

Vasúti menetrend 1885. évi június hó 1-től.

	711	701	713	703
	omnibus.	személy.	omnibus.	személy.
Szegedtől Szabadkákig.				
Szegedről indul	3.30	8.10	10.45	6.52
Horgos " "	4.21	8.38	11.36	7.20
Palics " "	5.01	9.05	12.16	7.47
Szabadka érkezik	5.20	9.18	12.35	8.00
	704	712	702	714
Szabadkától Szegedig.				
Szabadka indul	6.30	2.33	6.38	10.35
Palics " "	6.44	2.54	6.53	10.51
Horgos " "	7.10	3.41	7.19	11.29
Szeged érkezik	7.36	4.21	7.45	12.00
	812	804	802	
Szabadkától Eszékig.				
Szabadka indul	6.02	1.45	8.40	
Bajmók " "	7.03	2.30	9.25	
Militics " "	7.45	3.00	9.55	
Zombor " "	8.13	3.22	10.16	
Szt.-Iván " "	8.42	3.49	10.37	
Szóna " "	9.01	3.58	10.55	
Gombos érkezik	9.16	4.10	11.07	
Erdőd indul	11.06	5.12	12.30	
Dálya " "	11.51	5.26	1.40	
Dráva-Szarvas " "	12.12	5.43	1.57	
Eszékre érkezik	12.43	6.06	2.22	
	803	811	801	
Eszéktől Szabadkákig.				
Eszékről indul	8.20	3.30	12.23	
Dráva-Szarvas " "	8.48	4.02	12.55	
Dálya " "	9.10	4.55	1.55	
Erdőd érkezik	9.26	5.11	2.09	
Gombosról indul	10.16	6.36	3.09	
Szóna " "	10.31	6.54	3.25	
Szt.-Iván " "	10.46	7.15	3.40	
Zombor " "	11.14	8.01	4.07	
Militics " "	11.30	8.24	4.23	
Bajmók " "	12.07	9.21	4.59	
Szabadka érkezik	12.43	10.12	5.41	
	507	505	511	
Zomborból Budapestig.				
Zombor indul	4.07	11.14	8.01	
Szabadka érkezik	5.41	12.49	10.12	
Szabadka indul	6.18	2.02	10.50	
Kis-Körös érkezik	7.57	3.43	1.13	
Kis-Körös indul	8.20	3.55	1.30	
Budapest érkezik	11.15	7.15	5.50	
	506	508	512	
Budapestről Zomborig.				
Budapest indul	7.55	3.25	9.00	
Kis-Körös érkezik	11.06	6.33	1.29	
Kis-Körös indul	11.15	6.40	1.49	
Szabadka érkezik	12.53	8.20	4.30	
Szabadka indul	1.45	8.40	6.02	
Zombor érkezik	3.15	10.10	8.03	
	*502	506	504	508
Zomborból Zimonyig.				
Zombor indul	11.14		4.07	
Szabadka érkezik	12.49		5.41	
Szabadka indul	9.39	1.23	6.28	9.10
Csantavér " "	1.48	2.07	7.02	10.15
Topolya " "	2.30	2.50	7.32	10.45
Kis-Hegyes-Feketehegy " "	2.50	3.08	7.32	11.11
Verbász-Kula " "	3.08	3.25	7.32	11.55
Ó-Kér " "	3.25	3.56	8.22	12.30
Ujvidék " "	11.29	4.12	8.31	12.47
Pétervárad " "	4.23	4.46	8.40	1.03
Karlóca " "	4.46	5.01	9.12	1.40
Beeska " "	5.01	5.01	9.12	2.02
India érkezik	7.09			1.40
Mitrovica " "	2.25			
Mitrovica indul	5.08	9.15	2.17	11.18
India " "	5.21	2.34	11.37	
Ó-Pazna " "	5.34	2.51	11.56	
Uj-Pazna " "	5.45	3.06	12.12	
Batajnica " "	12.57	6.06	9.57	12.44
Zimony érkezik	*501	507	503	505
Zimonyból Zomborig.				
Zimony indul	3.34	10.33	6.09	8.31
Batajnica " "	11.01	8.52	3.56	
Uj-Pazna " "	11.15	9.02	4.13	
Ó-Pazna " "	11.32	9.14	4.33	
India érkezik	11.50	6.51	9.27	4.55
Mitrovica " "	1.40	7.38	2.25	7.09
Mitrovica indul	12.07	6.54	9.32	5.05
Beeska " "	12.32	7.27	9.50	5.33
Karlóca " "	1.05	7.36	10.12	6.09
Pétervárad " "	1.21	7.51	10.23	6.25
Ujvidék " "	5.09	1.49	10.44	6.50
Kiszaas " "	2.18	11.09	11.27	7.20
Ó-Kér " "	2.39	11.27	11.27	7.47
Verbász-Kula " "	3.06	8.35	11.50	8.17
Kis-Hegyes-Feketehegy " "	3.29	12.09	12.09	8.40
Topolya " "	4.02	9.05	12.36	9.16
Csantavér " "	4.26	12.56	12.56	9.43
Szabadka érkezik	6.54	4.59	1.22	10.21
Szabadka indul		6.02	1.45	
Zombor érkezik		8.03	3.15	
	2512	2502		
Szabadkáról Bajákig.				
Budapestről indul	9.00	7.55		
Szegedről " "	3.30	10.45		
Eszékről " "	12.23	8.20		
Szabadka (vendéglő) " "	6.40	2.30		
Csikéria " "	7.17	3.01		
Bács-Almás " "	7.52	3.33		
Bikity-Borsód " "	8.28	4.04		
Baja érkezik	9.10	4.40		
	2501	2511		
Bajáról Szabadkákig.				
Baja indul	10.13	7.14		
Bikity-Borsód " "	10.51	7.59		
Bács-Almás " "	11.31	8.46		
Csikéria " "	11.55	9.15		
Szabadka (vendéglő) érkezik	12.25	9.50		
Budapestre " "	7.15	5.50		
Szegedre " "	4.21	12.00		
Eszékre " "	6.06			

Észrevetel. A kövén nyomott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 perig terjedő éjjeli időt jelentik. A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kitüntetve.

Zombor szab. kir. város f. 1885 ik évi június hó 24-ik napján d. e. 9 órakor tartandó rendes közgyűlésének tárgyszorozata:

1. Belügyminiszteri leirat, a f. évi költségeloirányzatban a napidíjasok fizetésére előirányzott összegnek jóváhagyása iránt.
2. A tanács-i jelentés, az apatini út mellett levő maradvány föld-ek eladása tárgyában.
3. Zólyom megye közönségnek átírata, a közigazgatás reformja tárgyában.
4. A vár. közig. bizottságnak jelentése az ülésekről igazolatlanul elmaradt tagok végett.
5. Bács Bodrogh megye kir. tanfelügyelőségnek átírata, néhai Józits Márk tanító özvegyének az orsz. tanítói nyugdíjalapból kiutalványozott 84 frton felül még megillető nyugdíjösszegnek megállapítása iránt.
6. Az 1883. évi megvizsgált árvatári számadás.
7. Helybeli gör. keleti hitközségnek előterjesztése. néhai Papházy Dóme alapítványából 5 szegény leány-nak kihazasítási segély m-gszavazása iránt.
8. Karnász Kálmán vár. irnok kérvénye előleg megadása iránt.
9. Polgármesteri jelentés, 1879. évi május 21-én megválasztott bizottsági tagok megbízásának lejáratá iránt.

Kelt Zomborban, 1885. évi június hó 18-án.

A polgármester.

Folyó hó 20-án volt a nyugot gradinai iskolának évi vizsgálata. A mely fukarok vagyunk a magasztaló szavak alkalmazásában közönségesen, éppen annyira érezzük szükségét, hogy a vizsgálat irányában ugyszólván tárházat megnyissuk jelenben. A jó bonyevác fiu- és leánygyermekek értelmes, okos felelete amint meggyőz a tanító Karácsonyi Anna k. a. paedagogiai helyes eljárásáról, célravezető rendszeréről, ugy egyben fényes bizonyítékát adja felal-dozó munkásságának. Valóban a tisztelt kisasszony nemes hivatása magaslátán áll, mert a mint vettük észre örömlünk, nemcsak a gyermekek tanítója, de azok szüleinek tanácsadója, békébirója, papja, ügy-szólván mindene. Szeretik is nyugot gradina lakói a megbecsülhetetlen kedélyű kisasszonyt. De egy pár sorban írjuk le a vizsgálat folyamatát. Főliszt. Fejér Gyula apát-plébános mint igazgató és Bátor János hitelemző megjelenvén, egy kis leányka Matarics Teréz kis beszéd-kével üdvözli az igazgatót és a vendégeket. Majd utánna a hittan- és bibliából kezdetét veszi a kísérde-zés. Kifogástalan feleleteket hallunk nemcsak ezen tárgyból, de a magyar nyelvből, számtanból, szaval-lásból. Szilágyi Erzsébet, A magyar nemes, Az árva, A megfagyott gyermek, Szózat és számos részint ha-zafias, részint érzelem nemesítő, majd gyermek-versek oly szépen elszavalva hallottunk, hogy nem ta-nyai, de a városi legjobb iskolában gondoltuk ma-gunkat.

Az igazgató teljes megelégedését nyilvánította az eredmény felett s felhívta a gyermekeket, hogy a mi szépet, jót megtanultak, ne feleljék el, de gyara-piták ismereteket, legyenek szorgalmasak és jók. Erre egy kis tanuló búcsúszót mondott a jelenvolutak-hoz, mire ájtatos ima után a tanuló-sereg és a jelen-volt szülők szétszéledtek.

Mi egy szép nap emlékével gazdagodva tértünk vissza a városba, miután a szellemi élvezet mellett még a derék tanító szives asztalánál izléses oszo-nában részeseültünk. Báty.

Fényes lakodalom volt f. hó 20-án Militi-csen. Dr. Dekker Gyula esküdtöt hűséget Ivankovits Anna kisasszonynak. Násznapok voltak: a meny-sz-szony részéről Széchenyi Jenő, a vőlegény részéről Horváth Mór orsz. képviselő. Az esketési szertartást dr. Kanyurszky György egyetemi tanár végezte. — Vőfélyek voltak: Zsulyevits Ernő és Dekker Pál; koszorúlanók: Kaich Mariska k. a. és Ivankovits Márta k. a. — Az esküvőt mulatság követte s a szí-ves házigazda és neje, a jó cigány s bor csak fokozta a jó kedvet, mely a társaság minden tagján meglát-szott.

A zombori szerb értekezletre, mint halljuk, ed-dig a következő városok és faluk küldenek képvise-losket: Zimony, Ó-Futtak, India, Ó-beese, Versec, Kar-lóca.

Baja város törvényhatósága, elfogadva Dr. Jo-vanovits Pálnak a magyar nyelv terjesztése érdeké-ben tett lelkes indítványát, 100 ftrtal alapító tagjává lón az erdélyi közművelődési egyesületnek.

Öngyilkosság. Répási Mária, 47 éves nő, egy ujdíki tanyai felesnek neje, e hó 15-én reggeli 5 órakor elmezavarodottságában a tanya melletti mo-csárba ugrott s ott lelte halálát.

ELŐFIZETÉSRE FELHÍVÁS

„BÁCSKA“

VIII. évfolyamára.

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

- Egész évre . . . . . 6 frt.
  - Fél évre . . . . . 3 frt.
  - Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.
- Neptanítók számára:**
- Egész évre . . . . . 4 frt.
  - Fél évre . . . . . 2 frt.
  - Negyed évre . . . . . 1 frt.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor** könyv-és könyvmdájába küldendők.

EGY NAP PECHVOGEL TÓBIÁS ÉLETÉBŐL.

Írta: Szabó Lajos.

„Azt hiszik önök, hogy valami szivvidámító fog-lalkozás az o. é. százötven kemény rézpicula napi-dijért hat órán át naponta az asztal fölé görnyedve

körmölni penészes, dohos aktákat, hogy az embert, mikor a derékkiegyenesítés egészséges mütébe fog, menthetlenül azon jámbor sejtelen környékezi, hogy most atlaszként a földgömböt emelte vállára? No, ha azt hiszik, hát próbálják meg!”

Tartá pedig eme érdekes monológot kajla ba-jusza elkes-reedett rángatózásai kíséretében Pechvo-gel Tóbiás ur, érdemes díjok s számfelletti remény-beli irnok-kandidatus a budapesti országos statis. . . . no de hiszen a körmölgetések színhelye ugy sem ját-szik valami nagy szerepet ama fentebb emlegetett nap keserves élményei körül s így bátran mellözhet-jük, mint a pataki deák a „miatyánk“ ot.

Az ódon fali óra gyanus reccsoggal indítja mo-zgásba gépezetét, melyet nem annyira az idő vasfoga, mint inkább az irodában terjengő s késsel vágható mindennapos füst, no meg aztán, ugy a hivatalos órák elteltével, az analom viselt meg annyira, hogy most csak síró nyikorgással emlékezik vissza a boldogabb időkre, mikor még anno a harmincas években a sveici órák által fura machizáció utján beleskomotált mu-zsika is szólott, ha egyebet nem, hát az „Oh du lie-ber Augustin“ nótáját, melyért annak idejében jó Ocskay László kuruc brigadéros ur egy egész kom-pánia Spiesburgert kivert Bécsben az „Arany bárány“-hoz címzett vendégfogadóból (nix hotel), mint az éke-sen megírva található . . . no, nem tudom már hol.

Hát igaz, az óra ütött, azaz hogy reccsogott, de fülhasogató sivitásából is kivethett annyit érdemes hősünk, hogy a Danaidákéhoz a kétségbeesésig ha-sznál munkáját ideje volna már sutba vágni. A hi-vatalos helyiség már üres, csak ő rágja még nagy kinnal tollszára hegyét, azután hős elszántsággal üti be nem a hegyét, hanem a tollát — az öblös ka-lamárissa s hányja továbbra is szorgalmasan a szar-kalábákat a fehér lapra. Az akta ma okvetlenül le-másolandó, mert holnap van a tárgyalás s mit szólna a nagyhatalmu főnök ur, ha mindent rendben nem találna? Mintha látnám, hogy csóválja öszbeborult fejét s basiliscus pillantásokat vetve szemüvege felett a számfelletti reménybelire — förmed rá könyörület nélkül: „Ej, ej, Pechvogel urrr! hát így teszünk ele-get kötelességünknek? Így nem igen lehet rá kilátá-sunk, hogy ő méltósága magas figyelmébe ajánljam“. A szerencsétlen másológépnek még a háta is borzong e jelenet pusztá elgondolására. Megkísérti még job-ban az asztal fölé görnyedni, mintha ez egyáltalában lehetséges volna; keze bűvészi gyorsasággal fut vé-gig a papíron, a toll perceg, meg-megakad kinjában s kicsiben utánozza Laplace világképződési elméletét, a barázdák egyre szaporodnak. „Hála Istennek“, tör ki a mély fohász a gép kebléből, — végre készen vagyok“.

Megkönnyebbülten törli tollát a saját extra nyúl-láába, felkapja a porzótartót s egész tartalmát a be-vezgett iratra önti. Oh balsors! mily rémséges csapás Siettében a tintatartót kapta fel s most az egész fe-kete tenger ott dísztelenkedik két órai munka ere-dményén. (Kedves olvasó! igaz, hogy a fatum eme sze-szélyes játékát nem én találtam fel; eléggé eleséplelt kalamitás biz ez s így nem is tarthat igényt újság-számra, de hát én csak „tény“-eket beszélek el. Ma-cs-kakörmök közé pedig azért raktam a „tény“ szót, mert hallhatatlan Kossuthunknak ez az egyedüli me-renylete az új magyar szóképzésében). Mint Marius Carthago romjain elszörnyedve meresztí a sze-rencsétlen Pechvogel üvegesedő szemét az üldöző bal-sors könyörtelen bizonyítékára, de mint praktikus em-ber csakhamar belátja, hogy a változhatlanon válto-ztatni nem lehet. Kinos sóhajjal ül vissza ismét asz-tala mellé „Szervusz töltött káposzta, szervusz szép Malvin“ nyógi a „kétségbeesés zajgó tengerét korbá-csoló vihar elhaló nyögésével“ — Uram Isten, ma-gyarok Istenre, bocsásd meg bűnét annak, ki e szent-ségtörést követte el választott néped nyelve ellen. — A toll újra perceg etc. mint fentebb.

Természetes, hogy a misztikus felkiáltás iránt felvilágosítás-al tartozom mindazoknak, kik hősünk sorsa iránt érdeklődnek. Vala ugyanis Pechvogel ba-rátunk mára ebédre hivatalos Grünschnabel úr tisz-tességes józsefvárosi polgár s pékmester-háztulajdonos vendégszerető lakába, kinek leánya, a szép Malvin tüzes fekete szemével megnevezhetlen vágyakat, mi-több, reményeket kelte hősünk keblében. Az érdemes írógép valamely alkalommal jelentéktelen szolgálatot tett jámbor nyárspolgárunknak s azóta ez kötelessé-gének tartja, hetenkint egyszer, néha kétszer is „meg-invitálni a díjok urat egy kis szerény ebédre“. Ti boldog halandók, ti nem tudjátok, de nem is tudhatjátok elképzelni, mily bűbáj, mily varázs rejlik egy számfelletti reménybeli irnokjelöltre nézve e szavakban: „Legyen szerencsém holnapra, Pechvogel ur, egy kis szerény ebédre“ — egy ebédre, egy valóságos ebédre, egy polgári ebédre, melyben a levestől a konfektig 6-7 tál ételt kell végig enni a villogó fekete szemek folytonos keresztüze alatt; egy ebéd, egy valóságos ebéd, minden elképzelhető kellé-kekkel, mely még hozzá -- potya is. Ti résztvevő keblek, óh ne ósároljátok e szónak „potya“ végtelen fontosságát. Ti nem tudjátok, nem tudhatjátok, hogy mennyi zene gyanánt cseng ez annyi meg annyi re-ménybeli irnok fülébe, ki o. é. 150 kemény vasért, néha kevesebért is, naphosszat görnyed a zöld posz-tóval borított asztal felett.

— Hja, ja! ilyen az élet, mormogja Pechvogel ur, a mint a másodsor is lelémost okmányt asz-tal-fiókjába dugva, a kulcsot ráfordítja; — hónap végén vagyunk, ergo: töltött káposzta helyett „kvargli“. Keserű megadással ölti magára felső kabátját s egy újabb filozofiai elmélkedésnek készül életet adni, mi-dőn egyszerre valaki vagy valami kabátjánál fogva hátrarántja s egyszersmind gyanus reccsenés zaja üti meg fülét. Meglepetve fordul hátra — hát uram fia — egy malitiosus szeg, mely az egyik fonott szék támlájából kandikálva ki, ismeretséget óhajtott kötni kör-nyezetével, nyughatatlanságában alkalmasabb helyet nem tudott magának találni a jámbor díjok ujdontatój kvákkerjénél. Ugy befészkelődött a cudar, mintha itéletnapig ott akart volna maradni. Ez már Pechvo-gel ur türelmének is sok volt. Elkeseredésében — ne ijedj meg kedves olvasóm, nem ugrik le a III. eme-letről — kannibáli dühvel tüzte össze a tekintélyes repedést egy gombostüvel, szépen kikéftél köcsögka-

lapját fejére vágta s rohamlépésben nyomult ki az ajtón. Nagyon lélegzett, a mint az utcára ért. A szél kegyetlenül sivitott elébe. Fejét lehajtva rohant tovább, nem nézve maga elé. Szorosan a házak mellett tartott. De ma minden összeesküött ellene. A fényes köcsögkálában megfoghatlan vágy támadt megkísérteni, mily eredménye lenne egy carambole-parthiennek — civilizált egy kalap volt — közte s egy kitámasztott ablakszárny között. Kérem, nem abszurd gondolat ez egy jó nevelésben részesült cilindertől. Pechvogel ur ijedten hőköl vissza. Már késő. Az ablaküveg csörmpölvé hull a kövezetre, s mi több, hősünk büszkesége, az annyit dédelgetett fenyővég, tátongy nyílással mered a szitkozódó ablaktulajdonos szeméi közé. Az affaire vége az, hogy a reménybeli irnok zsebébe nyul s a kvargli-ebédre s más egyéb requirandumokra szánt pénz a birtokában jogtalanul háborított s vesztettül lárázó fél kezébe jut. Azt már aztán döntse el Fichte vagy Hegel, vagy a melyik kitalálta, hogy abszurd gondolatának kivitele a cilindertől polgári jogtalanság volt-e, vagy büntény? Vagy pláne injuria?

Ennyi csapás végkép megtörte jobb sorsra érdemes hősünk a nélkül is gyenge lábán álló erélyét. Erezte, hogy elkeseredett szívének vigaszra van szüksége s hol találna ezt inkább, mint Grünschnabel ur vendégszerető házában. Különben is ki kell magát mentenie elmaradásáért az ebédre. A mint e szándék megfogalmazott agyában, kommandó nélkül is rögtön a Józsefváros felé fordítja lépteit.

Meg van írva, hogy a kit a balsors egyszer áldozatául kiszemelt, azon egész dűbét kiönti; azután meg, hogy: szegény embert az ág is huzza, noha nem tudom, vezetne-e Budapesten ez utóbbi tekintetben a leglelkismeretesebb mikroszkopikus vizsgálat eredményre? Mert ahhoz csakugyan a Jókay fantáziája kellene, hogy a muzeumkert, meg az Erzsébet tér cse-nevész fakórára valaki jó lelkiismerettel rámond-hassa, hogy azok ágak. Galyaknak is alig válnak be. Alig tett jámbor díjnokunk egy pár lépést kitűzött célja felé, midőn gyöngéd női hang zavarja fel melá-zásából:

— Jó napot Pechvogel úr, hová oly szomorún?

A vágóhídra vitt, túlmérőlrí hirted négy lábú resignációjával, néz a másoló gép, nyugalma háborító-jára. Háziasszonyának második virágzását élő lánya állt előtte, ki több ízben kifejezett adott volt Pechvogel úr irányában táplált félre nem magyarázható reményeinek, melyek holminemű főként a történelmi vá-lának közelebbi összeköttetésben. A keleti fatalizmus felszínre került a sorsüldözöttnél. Belátta, hogy nagy vétek volna az illendőség ellen, ha a kisasszonyt haza nem kísérmé. Igaz ugyan, hogy mindannyiszor hideg borzongatás futott végig hátán, ha a Dulcinea csont-ost ujjait karján érzé; de sokkal bátoratlanabb volt, semhogy a kisasszony érzélgős sóhajának s szerelmes szemforgatásának egy pár magyarán kimondott szó-val egyszer-mindenkorra véget vessen; azután meg sokkal jobban tartott minden elemi vétségétől, sem-hogy valaha a nő-nem irányában tartozó lovagias kötelességről megelégedett volna. Nehéz sóhajjal nyújtá tehát karját a bájosan mosolygó hölgynek.

— Eppen sétálni indultam kisasszony; de ha nem leszek alkalmatlan, bátor vagyok kegyednek kíséretemet felajánlani.

Dehogy volt terhére a kisasszonynak! Sőt inkább végtelenül örül a kedves Pechvogel ur udvariasságának, mely balszámot csepegtet az ő vérző szívére.

Megindultak. A hölgy bizalmas odadással támaszkodott Pechvogel karjára. Jaj nekem szegény gép! Már ismét megszólal a szokott nótá. De nem.

Két hölgy jön velük szemközt egy fiatal ember kíséretében. A számfelveti borzadva ismeri meg vil-logó fekete szeméiről a szép Malvint. Lerázni igyek-szik karjáról a hölgyt. Mily hiábavaló kísérlet! Akár csak a boa constrictortól vagy az anacondától akarna megszabadulni áldozata. S a szép Malvin alig van már néhány lépésnyire. A boa meg éppen e percben mosolyog a szerelem epedésének bubájával áldozatára. Huh! Pechvogel jobb szeretne a föld alá sülyedni.

„Kezeitek csókolom, alászolgájuk“, hangzik remegő ajkairól a halk üdvözet. A szép Malvin megve-tőleg méri végig az anacondát s azzal szó nélkül el-fordul. A mama egy szánó pillantást vet rá. Ennyi az egész.

Pechvogel a kétségbeesés környékezi. Szemei előtt elhomályosul a világ.

Ki volt e hölgy, kérde a zsarnoki folyondár méz édes hangon, ámde e hang rezgése elárulja az elfoj-tott, de kitörő félben lévő vihart.

— Grünschnabel Malvin kisasszony.

— Ugy, Grünschnabel Malvin kisasszony! Most már értem, mért jár ön annyit Grünschnabelékhez. Oh én szerencsétlen megcsalottat teremtés. Így visz-szaélni valakinek bizalmával! (Crescendo.) Csalfa re-ményekkel kecségetni. Persze, a férfiak nem törőd-nek vele, ha álnok hitegetésük megtöri a szavuknak hívó boldogtalan szívét! — Elérzékenyülve: „Sze-gény anyám, azért kellett neked engem fájdalommal szülnöd, hogy ezt megérd!“ — Fortissimo: „De hát maga szörnyeteg...!“

— Kérem kisasszony mérsékelje magát, hisz a járókelők már is mind ránk bámulnak.

— Hadd bámuljanak. Addig jár a korszó a kutra, míg el nem török. Rájöttünk a turpisságra. Engem hitegetni s másnak udvarolni alattomban! Ezt meg-keserüli.

De . . . . .

— Semmi de! Megálljon csak álnok, csalfa, szó-szegő, mindjárt kikaparom a szemét s ezzel félre nem érthető mozdulattal Pechvogel hajába ragad.

— Mi ez Pechvogel? szólal meg a furia karmai között libegő áldozat megett egy mély basszus hang. Pechvogel hátra fordul. Szentséges ég! Kit lát maga előtt? Főnöke a bálmulás el nem titkolható kifejezé-sével arcán nézi a perpatvart.

— Méltóságos uram . . . hebegi zavarában ma-gánkívül hősünk.

— No, mi ez?

— Ugy? — libegte a furia — hát Méltóságod ilyen embereknek a főnöke? Nézzé meg jól a gyö-

nyűrűsleges mákvirágot! Nekem tesz házassági ígére-tet s másokat hiteget!

— De . . . kísérté meg szóhoz jutni a kelepőbe került Pechvogel.

— Még tagadni akarná az istentelen! Oh én szerencsétlen teremtés! — A nagy ingerültség miatt eltört a méces. A leányasszony sirva fakadt.

Ültesse kocsiába azt az asszonyszemélyt s vigye haza. Ilyen skandalumot provokálni az utcán egy hi-vatalnoknak! Pfuj! E szavakkal távozott a méltóság-os ur.

Az önmagával is tehetetlen fatalista betuszkolta a furiát, ki még mindig görcsösen zokogott, az össze-csődült nép hangos kacaja közt egy komfortablebe. A hölgy elájult. Pechvogel minden felélesztési kísér-letet felhasználott siker nélkül. A mint azonban haza-érték, a boa magához tért. Eltaszítá Pechvogelt, ki a leszállásnál segélyére akart lenni s sietve rohant fel a lépcsőn egyenesen anyja karjai közé. Hangos jajgatással ölelte át azt.

— Mi bajod, mi lelt kedves egyetlenem? kérde gyűgyögt-ötőleg a mama.

— Oh, hogy ezt kellett nekem megérem — zo-kogá a felindult leányasszony. — Nézd e hálátlant! — panaszlá pathosszal — a belépő Pechvogelre ma-tatva, — nézd e szörnyeteget, szívem vérvével táplál-tam volna, (Egy kissé bajos leendte a kisasszony ijesztő vérszegénysége miatt!) s mily rút hálátlanság a jutalom! A kisasszony készülleteket tön a másod-szori elájulásra, miben azonban anyja hathatós, kéz-zel fogható protestációja megakadályozta.

— No ne bolondoz már, mond el inkább mi történt?

— Oh kedves jó anyám, ja-a-j ne-e-ke-em sze-rencsétlenné, meghalok, meg én, e rút hálátlanságot nem bírom elviselni — azzal újra rákezdte a zokogást, hullott a köny záporoként szeméből.

Szegény Pechvogel barátunk elképedve állott az egyik sarokban. Azt sejté, hogy nagy zivatár van ké-szülőben, de annyira ki volt hozva sodrából, hogy elillanásra nem is gondolt, annál kevésbé, mert egy-általában nem érzé magát bűnösnek a „kedves egyet-len“ kétségbeesésében. Mintha önsúly nehezedett volna kebelére, alig jutott lélekzethez.

— Mondja már Pechvogel ur, mi történt, mit csinált a lányommal? kérde ingerülten Klarineté mama.

— Hát asszonyom . . . .

— Ne hallgas rá anyám, megcsal téged is ép-ügy, mint engem. Képzeld, nekem hordja a cukkedli-ket, engem jogosít fel biztató pillantásaival, kézszo-rításaival édes reményekre, (szegény Pechvogelnek még a háta is borsózott a neki imputált vétek hallatá-ra, melynek elkövetésére dehogyan vállalkozott volna egy fél világot) s a háta meggett, képzeld, azután a kiállhatatlan (most látta életében először) Grün-schnabel Malvin után veti ki hálóját! De én boszút akarok, véres boszút én tovább meg nem tűröm a házban kajla bajuszával, veres szakállával, pusztulnia kell innen mindjárt holnap, mert ha ő nem megy, megyek én. Rögtön mond fel neki a lakást anyám, addig nem lesz nyugtom. — Ki vele! — Elérzékenyülve: — Oh én boldogtalan! — Klarineté kisas-szony valószínűleg arra akart vállalkozni, hogy a földre másodszer özvívzet bocsát.

Hallja Pechvogel ur, mit mondott a lányom? szolt Klarineté mama, tekintélyes „stellung“-ba vágva magát, s terjedelmes csipőire támasztván kezét. — Igen? No ha igen, hát akkor tudhatja, hogy innét cök-mókosztul pusztulhat. Fel is ut, le is ut! Lány-csabitót házamban meg nem török. Ajánlom magamat!

Töbi azt sem tudta, hogy ért le az utcára. Oly ro-hamosan, oly kábitóan érte ma csapás után, hogy jelenleg talán azt sem tudta volna megmondani, vajjon a belügyminiszter úr kedvező választ adott-e az országos díjok egyesület folyamodványára vagy sem? Egy darabig céltalanul lödögött az utcán, végre némileg magához térve, ama vendég-szerető lak felé fordult, mely az üdvöt rejté magában.

A családot együtt találta a „társalgóban“. Az a bizonyos fiatal ember is ott volt, ki ma délután a szép Malvint kísérte az utcán.

— Hol maradt az ebédre Pechvogel úr? kérde a házigazda a belépő.

Pechvogel legmélyebb sajnálkozásának akart kifejezést adni, de az öreg úr félbeszakította.

— No nem tesz semmit. Lesz szerencsénk az el-maradt ebéd helyett ma vacsorára. Leányom eljegyzését ünnepeljük. Sauer Ferenc úr — szolt, bemutatva a fiatal embert — Malvin vőlegénye.

— Vőlegénye — hörgé a kővé vált Pechvogel.

Elsőtétült előtte a világ.

Denique hősünk résztvevett imádoztja eljegyzési ünnepélyén.

Álmatlan éj után, dült arccal, megtört szívvel jelent meg másnap reggel az irodában. Fél óra múlva jön a hivatalszolga azon üzenettel, hogy öméltsósága beszélni akar Pechvogel úrral.

— Hallja Pechvogel — szolt a főnök a belépő-höz — az olyan jelenetek, mint a tegnapi, rendkívül alkalmasak arra, hogy a hivatalnok kar tekintélyét kompromittálják. Ha meg akar velem férni, vegye el azt a leányt a legrovidebb határidő alatt. Megértette? — Igenis meg, méltóságos uram.

— Elmebet.

Négy hét múlva a józsefvárosi templomban meg-tartott Pechvogel Tóbiás ur és Klarineté Rózsa kis-asszony esküvője. A házasság boldogsága tán feled-teti velük e nap viszontag-áit.

Földi élet! . . .

Földi élet! siralom tanyája!
Örök átok, balviszályos lét — —
Kiittam a méregkelyhet felig,
Most iszom a második felét!

Szenvedés volt ezideig életem — —
Szenvedés lesz másik fele is — —

Még te benned van reményem eztán,
Gondviselő, gyászos, nemezis!

Hagysz te még majd a pohárban annyit,
Hogy koccintson a halál velem . . .
Ez lesz csak az igazi mulatság . . .
Hű barátság, boldog szerelem.

Oh a sírnak éj sötét ölében . . .
Pusztulatlan áll az ő hűség,
Akit egyszer ő fogad keblébe —
Nem szakítja tőle el az ég.

A koporsó-ölelő fedője — —
Nem bocsátja soha gyermekét,
Az a frigy, őh szentebb minden frignyél,
Gyarló ember nem szakítja szét.

Nem az élet, a halál kell nekem,
Aki, mint én, annyit szeretett — —
S aki, mint én, annyit megcsalódott,
Érdemel egy hitvány fedelet.

Nem az élet, a halál kell nekem,
Ki a földön is halott valék . . .
Oh fogadj be és repülj elébem,
Hervadó táj, temetői lég . . .

És temesetek mélységes mélyre,
Hol a poklok lávája foly át . . .
Hogy ne halljam az Ő édes hangját
Es ne lássam az Ő mosolyát.

Völgyi Gusztáv.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.
Laptulajdonos és kiadó: Bittermann Nandor.

NYILTTÉR.*)

NYILATKOZAT.**)

Becses lapja 46-ik számának nyílt rovatában ál-talunk két körülmény bizonyított, — először, hogy Oltványi Illés Bács község felügyesztett jegyzője a községből el nem tűnt, — és másodsor, hogy erre ok sem forog fenn, miután sem a községi, sem pedig az árvtári számadásoknál őt a legcsekélyebb ok sem terhel — az első körülmény áll és azt bizonyítottuk is — a második körülmény nem áll, így azt nem is bizonyíthatuk, sőt a kérdéses közleményt, melyet Oltványi Illés fogalmazott, Loosz Dezső községi irnok által lemásoltatott, úgy magyarázta nekünk, miszerint mi abban csupán ezt bizonyítottuk, hogy a községből el nem tűnt, közpénztári vagy árvtári hiányokról szó sem volt, ezt Loosz Dezső ur is bizonyítani kész.

Tehát ismét az osztó igazság érdekében, — de most igazán — arra kérjük tek. szerkesztő urat, mi-szerint eme nyilatkozatunkat egész terjedelmében be-cses lapjában közölni annál is inkább sziveskedjék, mivel ellen esetben, szemben Oltványi Illés felügyesztése alkalmával ellene, járási szolgabírónk tek. Vissy József ur által foganatosított vizsgálatnak, a hazug ember bélyegét viselni kénytelenek volnánk. Egyben kijelentjük, hogy jelen nyilatkozat szóról-szóra sokac nyelvüknön aláírásunk előtt megmagyaráztatott.

Bács, 1885. évi június hó 18-án.

Alázatos szolgálai:

Tomásics Bálint,
községj.

Elipovics Márk,
bíró.

Ház eladás.

A Szelence külváros, szöntai-utcában levő 8 szoba, 2 konyha, 2 pince, 2 éléskamra és kertből álló 104. számú lakház szabad kéz-ből eladó.

3-1

Értekezhetni Rédei Lajos jegyzővel Bajmokon.

Egy okleveles gépész,
ki szakmájában teljes jártassággal
bir, alkalmazást keres a cséplési
idényre egy gözcséplőgép mellé.

Szives megkeresések Bolvanátz
János úrhoz Monostorszegre inté-
zendők.

3-1

* Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

** Ezzel az ügyet befejezettnek nyilvánítjuk. Szerk.

2145. sz.
kig. 1885.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye zsablyai járáshoz tartozó Zsablya nagyközségben leköszönés folytán üresedésbe jött és évi 400 frt fizetés és a községi jegyző részéről mellékjövedelem címén 200 frtnyi járandósággal egybekötött községi aljegyzői állomásra ezennel pályázat hirdettetik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, miszerint az 1871. évi XVIII. t. c. 74. és 75. és az 1881. évi I. t. c. 6. §-ai értelmében, ugy a magyar, német és szerb nyelvek bírását is tanusító okmányokkal felszerelt kérvényeiket f. évi július hó 4-ig alólírott előjárásnál annál is inkább nyujtsák be, mert később beérkező folyamodványok figyelembe vételni nem fognak.

A választás **foljó évi július hó 9-én** a városháza nagytermében reggeli 9 órakor fog megtartatni.

A megválasztott, állását f. évi július hó 10-én tartozik elfoglalni.

Zsablyán, 1885. évi július hó 9-én.

Aranitzky Athanasz, Radovánovits Milos,
jegyző. 3-3 bíró.

Hirdetmény.

Bajmok községében egy községi irnoki állomás rögtön avagy f. évi július hó 1-én betöltendő. Felhivatnak mindazok, kik ezen állásra pályázni óhajtának, miszerint jegyzői oklevelüket és a dalmát nyelv bírását előtűntető bizonylatokat egyszerűen folyamodvány nélkül alólírothoz küldjék be

Ezen állással egybekötött javadalmazás:

1. a községi pénztárból 300 frt évi fizetés;
  2. a kisebb munkák utáni jövedelem;
  3. használhatóságához képest remuneráció.
- Bajmokon, 1885 június 8-án.

Rédei Lajos
jegyző.

3-3

KATONAI TANFOLYAM.

Egyéves önkéntesi tanfolyam nyílik meg Szegeden oly ifjak részére, kik katonai kötelezettségüknek mint egyéves önkéntesek óhajtának eleget tenni, de érettségi vizsga hiányában az egyévi önkéntességre képesítő fővételi vizsgát kötelesek tenni Ezen tanfolyam **1885. június 25-én veszi kezdetét és tart folyó évi december 25-ig** esti előadási órákban. — A vizsga magyar, német és horvát nyelven tehető le. Vidéki növendékek teljes ellátásban is részesülhetnek lehető mérsékelt díjfizetés mellett.

Beiratások és felvételek naponta eszközölhetők az igazgatósági irodában Szegeden, budapesti körút, Jerney-fele ház.

4-3

Licitations-Kundmachung.

Womit von Seite des gefertigten Nachlassmassa Curators kundgemacht wird, dass der zur Nachlassenschaft des wailand Johann Waldner gehörige, in der Gemeinde Cseney unter Grundbuchs-Protocoll n8 A I, Parc.-Nr. 206, Haus-Nr. Consc. 98, sammt Intravillanum, weiters Parc.-Nr. 466-467, Haus-Nr. Consc. 224, sammt Intravillanum; — sowie Parc.-Nr. 752, 761, 1507, 1510/3, 1597-1598, 1626-1627, 1644-1645, 1649/2, 1683, 1690-1691, 1701-1707, 1722-1723, bestehend aus 272 Joch 600 □ Klafter Ackerfeldern liegende adelige Gutsantheil sammt der zur hälfte gegebenen Fehschung, bestehend aus Weizen, Kukurutz, Hafer ect., infolge freiwilliger öffentlicher Licitation feilgeboten wird; eventuell bei der zweiten Licitation auch Parcellenweise.

Als Licitations-Termin wird der **28-te Juni 1885** als erster, und der **5-te Juli 1885** als zweiter Termin, jedesmal um 10 Uhr Vormittags am Gemeinde-Hause zu Kroat.-Cseney bestimmt.

Die im Interesse der minderjährigen Erben auch ober vormundschaftlich genehmigten Feilbietungs-Bedingungen können durch die Kauflustigen sowohl im Gemeinde-Hause zu Kroat.-Cseney, als auch bei der Gyertyámoscher Sparcassa jeden Tages in den Vormittagsstunden eingesehen werden.

Gyertyámos, am 15. Juni 1885.

3-1

Adam Röser,
Nachlassmassa-Curator.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szives tudomására adni, miszerint én mindenféle

szobafestészeti, mázoló- és papiros-szőnyegezési (tapetirozó) munkálatokat elvállalok.

Több évi tapasztalat által e téren azon kellemes helyzetben vagyok, miszerint a n. é. közönség minden igényének tökéletesen megfelelek.

Vidéki megrendeléseket legpontosabban és lelkiismeretesen fogatosítok.

Magamat a n. é. közönség szives jóakarata ajánlva, maradtam kiváló tisztelettel

Meer Henrik

szobafestő,

lakik: Rökus-utca 40. szám.

3-1

Árverési hirdetmény.

Hódságh község előjárósága részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint a község tulajdonához tartozó italméresi jog **foljó hó 28-án délután 4 órakor** az itthelyi község házában nyilvános árverésen három, vagyis 1886., 1887. és 1888. évekre haszonbérbe fog adni. Az árverési feltételek az előjáróságnál megtekinthetők.

Kikiáltási ár 480 frt o. é.

Kelt Hódsághon, 1885 évi június hó 14-én.

Dux Károly, 3-2 Mink Lőrinc,
jegyző. bíró.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tek. kir. járásbíróság 2757./1885. számú végzése által Megyeri szül. Koesis Verona zombori lakos javára Megyeri János zombori lakos ellen 750 frt tőke, ennek 1885. év március hó 22-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 05 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 638 frtra becsült cipők és holti átványokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2808/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán, a helyszínén, vagyis alperesnek Falcione féle házában levő üzletében leendő eszközlésére **1885. évi június hó 26-ik napjának délutáni 2 óra** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1885. évi június hó 15-én.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

1247. sz.
k. ig. 1885.

Pályázat.

Kula községében előlépés folytán megürült községi állatorvosi állomásra ezennel pályázat hirdettetik. Ezen állomás f. évi június hó 28-án **delelőlt 9 órakor** a község házában megtartandó választás útján fog betöltetni.

Az állomással egybekötött javadalmazás a következő:

1. Évi készpénzfizetés . . . . . 300 frt — kr.
2. Nappali beteglátogatási díj a község belterületén . . . . . — frt 30 kr.
3. Éjjeli beteglátogatás ugyanott . . . . . — frt 50 kr.
4. Nappali beteglátogatási díj a szálláson . . . . . — frt 50 kr.
5. Éjjeli beteglátogatás ugyanott . . . . . 1 frt — kr.

Az állatorvos köteles lévén minden a mézárások és hentesek által levágásra szánt, köznyelven ugynevezett lábas jószágot a levágáskor megvizsgálni, azért az illetők által a két éven felüli marháktól 20 kr, a két éven aluli borjúk, valamint minden darab sertés és birkától 10 krral díjaztatik.

A mézárásoknál levágandó marhákról levelek összeszedése és egy a község házában levő lajstromba hetenkénti bevezetése az állatorvos kötelessége leend.

Kelt Kulán, 1885. június 3-án.

Dosztig József Braun József
jegyző. 2-1 bíró.

528. szám.
bv. 1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes királyi járásbíróóság, 2852./1885. sz. végzése által Schlieszer testvérek zombori kereskedő cég javára özv. Kaufman S. eszódttömege (képv. Szakáll Adorján által) ellen 1500 frt, tőke, ennek 1885. év február hó 9-ik napjától számítandó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 50 frt 40 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1665 frtra becsült rőfű árúk és merinó bőrökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3348/1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán, a helyszínén, vagyis Zomborban a városháza udvarán leendő eszközlésére **1885-ik évi június hó 26-ik napjának d. e. 10 óra** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1885. évi június hó 15-én.

Cservenka Lajos,
kir. bír. végrehajtó.

A MOHAI ÁGNES FORRÁS

hazánk egyik legszűnsavtűsabb

S A V A N Y U V I Z E

Kitűnő szőlővel rész főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmán alapuló bajokban. Általában a víz mindazon körökönál kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervek élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedvezésnek örvend.

Kizárólagos Édeskuty L. m. kir. udv. szállítóval, Budapestben.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerüzletben, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1884-ik évi elszállítás palaczk.

1,500,000

Zomborban kapható: Falcione Gusztáv, Heindlhofer Róbert, Hrabovszky és Sztrilich, Weidinger S. és Zs. és Nikolicz I. uraknál.